

Μηναιον - ΤΗ ΚΖ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος
Στεφάνου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμοὶ 9, 110.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε,
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ,
μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ
θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ
μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 111.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ
σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς
εὐθέσιν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 109.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ
σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων
σου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν,
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι.

*Ἡ, ἀντι τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὠδὴ γ'. Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς
ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν
κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν
γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ
γεγονώς, ἅγιος εἰ Κύριε.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς
ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν
κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν
γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ
γεγονώς, ἅγιος εἰ Κύριε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας
Χριστέ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς
χείρῳ, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς
πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ
κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα
βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὧμων, ἐκ σοῦ προελθὼν
Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας
ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὠδὴ ς'. Ἦχος πλ. α'. Μαινομένην κλύδωνι

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ κλεινὸς ταξίαρχος τῶν Μαρτύρων,
Στέφανος πιστοί, τοὺς θεσμοὺς τῆς
φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκώς, τῇ θεῇ δόξῃ
αὐγάζεται.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μιμητὴς πανάριστος χρηματίσας,
Δέσποτα Χριστέ, τοῦ τιμίου πάθους σου
ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτάς, δι' εὐλογίας
ἀμύνεται.

Δόξα.

Μιαιφόνου πράξεως, ἀμετόχους,
φύλαττε Χριστέ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος
ἀξιώσον, τοὺς ὑμνητάς, τῆς κληρουχίας ὡς
εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παγκοσμίου γέγονε σωτηρίας, Δέσποτα
Χριστέ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι,
θεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουΐα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν,
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι.

Τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή,
ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν
Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν
Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν
ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον
τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ
προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων
δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος
ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη,
Παῖδιον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρ 6:8-15;7:1-5, 47-60

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος
πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει
τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς
τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων
καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας
καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ
οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ
Πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας
λέγοντας ὅτι· Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος
ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν
Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ
ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον
εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας
ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ
παύεται ῥήματα βλασφημα λαλῶν κατὰ
τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου·
ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον
τούτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν
ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν

ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσεί πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερέυς· εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. Τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρρῶν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομών δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγέννησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρουχον ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἀγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ματ κα' 33 - 42

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατὰσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ,

ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Εἶναι τὸ Δωδεκάημερον.